

РЕШЕНИЕ

№ 7277

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 07.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Житарска

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **10663** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

С Решение № 13179/23.10.2020г. по адм.дело № 12269/2019г. по описа на Върховен административен съд – Четвърто отделение, е отменено Решение № 4762/08.07.2019г. постановено по адм.дело № 10514/2018г. на АССГ, III отделение, 55 състав, образувано по жалба на М. А. Г. от [населено място] чрез адв. Б., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, срещу Решение № 14/112/ 09366/3/01/04/01 от 12.07.2018г. за налагане на финансова корекция, издадено от Директора на Областна Дирекция Държавен фонд “Земеделие” - С. и делото е върнато за ново разглеждане от друг съдебен състав.

С жалбата се иска отмяната на оспорения акт с доводи за незаконосъобразност и неправилност и издаването му в нарушение на материалния закон. Жалбоподателят счита, че административният орган не е изпълнил задължението си по чл.35 от АПК, като без да си изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая се е произнесъл с крайния си административен акт. С допълнителна жалба са наведени основания за незаконосъобразност на оспореното решение като постановено при липса на компетентност на Директора на ОД на ДФЗ – С. – област, доколкото става въпрос за инкорпориране в Решение за налагане на финансова корекция изх. № 01-220- 6500/57 от 13.07.2018г. на два административни акта: 1. Административен акт, с който се отказва второ плащане по Договор №14/112/09336 от 13.05.2016г. между ДФЗ и жалбоподателя, за което е компетентен изпълнителния директор на ДФЗ – Разплащателна агенция съгласно чл.26, ал.1, т.3 от Наредба № 9/03.04.2008г. за

условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка "Създаване на стопанства на млади фермери" от ПРСР за периода 2007-2013г.; 2. Административен акт за налагане на финансова корекция, за което е компетентен ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта - изпълнителния директор на ДФЗ – Разплащателна агенция съгласно чл.73, ал.1 от ЗУСЕСИФ във вр. с чл.21, ал.1 от Наредба № 9/03.04.2008г. Счита, че дори и да е налице упълномощаване на Директора на ОД на ДФЗ – С. – област да издаде обжалваното решение, същото е нищожно, тъй като липсва нормативно предвидена възможност за делегиране на тези права. Моли съдът да отмени като незаконосъобразен оспорения административен акт, както и за присъждане на сторените съдебни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответника по жалбата – директор на Областна дирекция Държавен фонд (ДФ) "Земеделие" – С., редовно призован, се представлява в о.с.з. от юрк. П., която оспорва жалбата. В молба от 12.03.2021г. излага становище, че жалбата е неоснователна и недоказана и желае същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсулско възнаграждение и прави възражение за прекомерност за адвокатския хонорар на насрещната страна.

Административен съд София град, като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е декларирал, че е земеделски производител, регистриран в ОДЗ под ЕКАТТЕ 55871 от 18.05.2013г. Същият е подал Заявление за подпомагане от 18.11.2013г., с УИН 14/112/09366, по Мярка 112 „Създаване на стопанства на млади фермери“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013г., подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони. Според заявлението и приложения бизнес план, земеделското стопанство е в [населено място],[жк]с обща използвана земеделска площ 12.514 дка – 12 дка овощна градина – орехи и 0.514 дка - угар, както и за отглеждане на 50 бр. пъдпъдъци, при начален икономически план на стопанството 4.26 икономически единици /ИЕ/, а към момента на проверката /избрано време за проверка на бизнес плана - след третата година от сключването на договора/- 12.01 ИЕ; икономически размер на стопанството съгласно петата година, посочена в бизнес плана -12.01 ИЕ. Кандидатствано е за подпомагане общо за сумата от 48 892.00лв. на две плащания, съответно от по 24 446.00лв.

Приложен е нотариално заверен Договор за даване под аренда на недвижим имот от 03.07.2012г., вписан в Служба по вписванията, съобразно който арендодателят А. Б. Н. се задължава да предостави на арендатора М. А. Г. поземлен имот с идентификатор № 55871.611.100 с площ 12 514 кв.м, находящ се в землището на [населено място], местност „Д. дол“, с трайно предназначение на територията: земеделска, с начин на трайно ползване – нива, за срок от 20 години. С Анекс от 15.11.2013г., е променен чл.10 от Договор за даване под аренда на недвижим имот от 03.07.2012г., като арендаторът се задължава да използва земеделската земя освен за земеделска продукция и за овощна градина.

Извършена е проверка по допустимостта при приемане на заявлението и повторна проверка на 11.08.2012г. от ОДЗ – РА, а на 11.04.2014г. е съставен Контролен лист за съответствие с критериите за допустимост КЛ2, според който съществува съответствие между декларираните данни и установените при посещението на място.

Издадена е заповед № 03-140-РД/12 от 12.05.2014г. от Директора на ОДЗ – П., с която

е одобрено финансирането по заявлението на кандидата М. А. Г.. Сключен е Договор №14/112/09336 от 13.05.2014г. между ДФЗ и жалбоподателя, като на основание чл.21, ал.2 от Наредба № 9 от 03.04.2008г., фондът се е задължил да предостави на ползвателя, безвъзмездна финансова помощ в размер на 48 892.00лв. за изпълнение на всички инвестиции, основни дейности и цели, заложи в бизнес плана по проекта.

С Анекс № 1 от 10.08.2015г., страните са извършили промяна като са заличили таблицата за инвестиции в дълготрайни материални активи- част от Приложение № 1 към Договора, създадено е ново Приложение № 1А към Анекса - Таблица за инвестиции в дълготрайни материални активи.

Във връзка с постъпил сигнал изх. № 01-1100/160 от 17.04.2018г. е постъпило писмо вх. № 01-1100/160 от 29.05.2018г. от ОД на МВР П. до Изпълнителния директор на ДФЗ за извършване на проверка относно отпускане на финансова помощ по мярка 112 на бенефициент М. А. Г..

При извършена проверка в регистъра на НОИ с цел установяване изпълнението на договорни и нормативни актове, които предвиждат, че: „Ползвателят на помощта е длъжен да няма трудови или служебни правоотношения за повече от 4 часа дневно за срок 5 години след сключване на договора за подпомагане“ е установено, че М. Г. А. е бил в трудово правоотношение на пълно работно време с работодател [фирма], ЕИК[ЕИК] в периода ноември 2016г. до март 2017г. и със ЗП Б. Н. Б. от януари до март 2017г. Административния орган е заключил, че тези факти налагат извода, че М. А. не спазва нормативните и договорни изисквания дефинирани в чл.29, ал. 4 от Наредба № 9 от 03.04.2008 г., респ. възпроизведени в т.4.29 от Договор № 14/112/09366 от 13.05.2014г.

Извършена е проверка на място в периода 08.06.2017г.-13.06.2017г. от служители на отдел „РТИ“ при ОД С.. Проверени са поземлени имоти № 55871.611.100, 06286.100.3, 6286.100.4, 06286.100.5, 06286.59.26 и 06286-060-005, формиращи земеделското стопанство на кандидата в областта на растениевъдството. Констатирано е, че единствено на парцел 55871.611.100 е налично насаждение от орехи с площ 1.0136ха. На останалите земеделски площи не са засадени орехи. Според Бизнес плана на ползвателя след края на третата година, площта с орехи следва да бъде 3.6ха. По време на проверката М. Г. А. представя фактура № 455 от 01.05.2017г. и приемо-предавателен протокол от 10.05.2017г. за закупуване на посадъчен материал, който е започнал да засажда след 09.06.2017г. Бенефициентът възразява срещу констатацията от проверката на място, като с писмо № 01-222-6500/160 от 11.07.2017г. предоставя документи за посадъчен материал получен от Овощен разсадник „Р. Б.“ от дата 27.03.2017г., но не предоставя платежен документ.

С писмо с изх. № 01-223-6500/636 от 23.08.2017г. са изискани от [фирма] копия от всички документи (приемо-предавателни протоколи, удостоверения и разрешения), доказващи фактическата покупко-продажба на разсад орехи на бенефициента. С писмо с вх. № 01-223-6500/636 от 04.10.2017г. [фирма] предоставя документи, с които се потвърждава единствена доставката на разсад от орех през месец май 2017г.

Изводът, който правят проверяващите въз основа на резултатите от проверката на място е, че предвидените за засаждане 24 дка орехи през третата година от изпълнение на Бизнес плана не са създадени в период, отговарящ на агрометеорологичните изисквания на културата и изрично определен в чл.14г от Наредба № 9 от 03.04.2008 г.

При проверката на предоставения от жалбоподателя договор за аренда от 13.03.2017г., сключен между [фирма], ЕИК[ЕИК], като арендодател и М. А. Г., като арендатор, е установено, че за стопанската 2016/2017г. по отношение на имоти с № 06286.100; 06286.100.4; 06286.100.5 и 06286.59.26, находящи се в землището на [населено място], предмет на договор за аренда от 13.03.2017г., Г. не е единствен ползвател. С писмо с вх. № 01-223-2400/106 от 16.03.2018г. Областна дирекция „Земеделие” - П. предоставя информация, че за стопанската 2016/2017 година в ОСЗ - Б. има подадена декларация по чл.69 от ППЗСПЗЗ от „Дива”- О. като собственик на имоти № 06286.100.3; № 06286.100.4; № 06286.100.5; №06286.59.26 и № 06286.60.5, находящи се в землището на [населено място], общ. Б., обл.П.. Чрез декларацията е заявено желанието за участие в споразумение по реда на чл. 37в от ЗСПЗЗ. В Кампания Директни плащания 2017г. имотите са заявени за подпомагане от [фирма] с правно основание - споразумение по чл. 37в от ЗСПЗЗ. Изводът, до който е достигнал административния орган е, че с оглед на декларацията подадена в ОСЗ Б. от собственика на имотите за ползването им за стопанската 2016/2017 година по реда на чл. 37в от ЗСПЗЗ, то това обстоятелство ограничава М. Г. от осъществяване на дейност върху тях.

Изискана е информация от „Екогрупо Италия“ - клон България, с която М. Г. А. има договор ВЮ 367 от 08.07.2015г. за контрол и сертификация в биологичното земеделие в качеството ѝ на сертифициращ орган, осъществяващ контрол и сертификация на продукти от биологично производство, да предостави информация за извършена инспекция в стопанството на бенефициента през 2017г. Предоставени са данни за извършена инспекция на 18.07.2017г., като е проверен само един имот с площ 1.2514 ха в землището на [населено място]. На сертифициращия орган не са представени необходимите документи - формуляр придружен с доказателства документация (скици, договори и др.) за добавените площи в землището на [населено място]. Инспекцията потвърждава, че в стопанството на бенефициента под контрол с цел преминаване към биологично производство се отглеждат орехи на един парцел с площ 1.2514 ха. За останалата земеделска земя, част от стопанството на ползвателя, която не е обект на контрол от Сертифициращия орган се приема като площ с незасадени орехови дървета.

Извършена е допълнителна проверка от служители на дирекция „Противодействие на измамите” при ДФЗ, в която на 17.08.2017г. експертна комисия, назначена със заповед №РД-262/14.08.2017г. на директора на Областна дирекция „Земеделие” [населено място], е извършила проверка на място на площите на М. Г. А., като е констатирано следното: „Имоти с идентификатор по КК № 06286.100.5, 6286.100.4, 06286.100.5 и 06286.59.26 с обща площ 3.3805ха, находящи се в землището на [населено място] са засадени с орехи. На място се наблюдават изсъхнали дръвчета и на насажденията се установява, че не се извършва предпосадъчна обработка на почвата. Засаждането на дръвчетата не е извършено в оптималните срокове. Не е прилагано напояване. Орехите не се поддържат с необходимите агротехнически мероприятия, което е довело до загиване на растенията. Заключение на комисията е, че площите са пропаднали в резултат на неспазване на технологичните изисквания за създаване и отглеждане на трайното насаждение. Липсват документи за продаден посадъчен материал при доставчика Р. Б. през месец март 2017г.“

Предвид описаната фактическа обстановка, площта, взета под внимание при определяне нарастването на стопанството към годината, избрана за проверка на изпълнение на Бизнес плана е площта, на която са установени орехи към момента на

проверката, а именно имот № 55871.611.100 с площ от 1,0136 ха. Размерът на стопанството на М. А. Г. е 4.02 ИЕ, формиран от 80 бр. пълпъдъци и 1.0136 ха орехи. Съпоставен спрямо първоначалния определения размер при кандидатстване (4.26 ИЕ) се установява намаление с – 0.24 ИЕ.

С писмо с изх. № 01-220-6500/57 от 29.03.2018г. бенефициентът е уведомен за откриване на производство по издаване на решение за налагане на финансова корекция на основание чл.73, ал. 2 от ЗУСИСИФ, като е предоставена възможност да се представи в 14-дневен срок от получаването му писмени възражения по основателността и размера на наложената финансова корекция. Писмото е връчено на 28.04.2018г., съгласно обратна разписка.

В определения 14-дневен срок от получаването му жалбоподателят е депозирал възражение с вх. № 01-220-6500/57 от 16.05.2018 г. в деловодството на ДФ „Земеделие“ .

Директорът на Дирекция на Държавен фонд „Земеделие” - С. област е счел възражението на М. А. Г. за неоснователно - неопровергаващо първоначалните констатации за неизпълнение на нормативни и договорни задължения и се е произнесъл с процесното Решение № 14/112/09366/3/01/04/01 от 12.07.2018г., с което:

1. Отказва изплащането на финансова помощ представляваща второ плащане по Договор № 14/112/09366 от 13.05.2014г. във връзка с неизпълнение на нормативни и договорни задължения предвидени в чл.33, ал.1, във вр. с чл.8, ал.1, т.1, във вр. с чл.14г, чл.8, ал.1, т.2 и чл.29, ал. 4 от Наредба № 9 от 03.04.2008г., в неизпълнение на задължение по т.4.7 във вр. с т. 4.4., б. „а”, „б” и „з” във връзка с т.4.29, и б. „к” от Договора за безвъзмездна финансова помощ; и

2. Определя на М. А. Г. финансова корекция в размер 24 446лв. на основание чл.73, ал.1 от ЗУСЕСИФ.

По делото е приложена и приета административната преписка, представена от ответника, съдържаща писмени материали както следва : административно дело № 9324/2018г. по описа на АССГ, Трето отделение, 63 състав; административно дело частно производство № 12077/2018 година по описа на ВАС, Четвърто отделение; административно дело № 10514/2018 година по описа на АССГ, Трето отделение, 55 състав; административно дело № 12269/2019 година по описа на ВАС, Четвърто отделение. По адм. дело № 10514/2018 година по описа на АССГ, Трето отделение, 55 състав е назначена и изслушана съдебно-техническа експертиза, заключението на която е прието от съда като обективно и компетентно дадено.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването и в срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

По валидността на акта:

Съгласно чл.9, ал.5 от ЗУСЕСИФ (Обн. - ДВ, бр. 101 от 2015 г.) управляващите органи отговарят за цялостното програмиране, управление и изпълнение на програмата, както и за предотвратяването, откриването и коригирането на нередности, включително за извършването на финансови корекции. Ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице.

По силата на § 4, ал. 1 от ДР на ЗУСЕСИФ за Програмата за развитие на селските райони функциите на органи за управление, контрол и администриране по този закон

се изпълняват от МЗХГ и от ДФЗ - Разплащателна агенция, както това е предвидено в ЗПЗП и в актовете по неговото прилагане. Съгласно чл. 2, т. 1 от ПМС № 121 от 31.05.2007г. за определяне на реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по оперативните програми, съфинансирани от Структурните фондове и Кохезионния фонд на Европейския съюз за програмния период 2007 – 2013г. договарящият орган е управляващ орган на оперативните програми при предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по оперативните програми. Съгласно чл.20а, ал. 4 от ЗПЗП (нова – ДВ, бр. 12 от 2015 г., доп., бр. 2 от 2018 г.) изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на Европейския съюз или от националното законодателство, включително за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления за подпомагане и формуляри за кандидатстване и/или сключване на договори за финансово подпомагане, административни договори по ЗУСЕСИФ и по подадени заявки и искания за плащане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда, съобразно териториалната им компетентност. В случая директорът на Областна Дирекция /ОД/ –П. към ДФЗ, на основание заповед № 03-РД/1869/07.05.2014г. е одобрил проекта и е сключил договор с оспорващата страна (лист 240-249 от делото). Оспореното решение е издадено от Директора на ОД – С., въз основа на нарочни заповеди № 03-РД/203 от 18.02.2015 г. и заповед № 05-РД/286 от 01.02.2017г. и в съответствие с чл.44 от Устройствения правилник на ДФ „Земеделие“, които именно са обосновавали и издаването на административния акт. Следва, че обжалваното решение е издадено от компетентен орган, съобразно предоставените му правомощия, делегирани по установения в закона ред. В този смисъл е изцяло неоснователно и възражението на представителя на жалбоподателя, че издателят на акта не разполага с необходимата компетентност.

По възражението на жалбоподателя за неправилно приложение на Наредба №9/03.04.2008г. по процедурата по установяване на нередностите.

Безспорно е, че ЗУСЕСИФ е част от националното законодателство, обн. ДВ, бр. 201/22.12.2015 г., с предмет на регулиране националната институционална рамка за управлението на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЕСИФ/, реда за предоставяне на финансова подкрепа чрез безвъзмездна финансова помощ, правилата за определяне на изпълнител от бенефициент на безвъзмездна финансова помощ, правилата за верифициране и сертифициране на допустимите разходи и за извършване на плащанията и на финансовите корекции /чл.

1, ал. 1 ЗУСЕСИФ/, като средствата от ЕСИФ по смисъла на закона са средства от Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, включително от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, предоставени по програми на Република България, и средствата за национално съфинансиране /чл. 1, ал. 2 ЗУСЕСИФ, ДВ, бр. 85/2017 г. /.

В частност за Програмата за развитие на селските райони безвъзмездната финансова помощ се предоставя при условията и по реда на ЗУСЕСИФ, доколкото друго не е предвидено в Регламент (ЕС) № 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), в Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ или в акт по неговото прилагане - § 4, ал. 3 от ДР на ЗУСЕСИФ /ДВ, бр. 101/2015г., аналогично в редакцията ДВ, бр. 58 от 2017г., в сила от 18.07.2017г./.

Правилото на § 4, ал.3 от ДР на ЗУСЕСИФ обаче не изключва прилагането на разпоредби на ЗУСЕСИФ при предоставянето на помощите по мерките от Програмата за развитие на селските райони, включително по мярка "Създаване на стопанства на млади фермери" от ПРСР за периода 2007 – 2013. Приложението му е изключено само при предвидени други условия в ЗПЗП или в подзаконов нормативен акт, приет на основание § 35, ал.3 от ПЗР към ЗИД на ЗПЗП, но не и автоматично поради съществуващ регламент в подзаконов нормативен акт. Самият законодател в § 4, ал. 3 от ДР на ЗУСЕСИФ е предвидил прилагането на условията и реда на ЗУСЕСИФ при предоставянето на безвъзмездна финансова помощ от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, освен при "предвидено друго" и при противоречие на негови разпоредби с разпоредби от ЗПЗП и нормативни актове по прилагането на ЗПЗП. В случая директорът на ОД на ДФ "Земеделие" - С. се е произнесъл за съответствие на изпълнението на сключения с жалбоподателя договор за финансово подпомагане по мярка "Създаване на стопанства на млади фермери" по ПРСР за периода 2007 – 2013 г. именно с условията по Наредба № 9/03.04.2008 г. /приета на основание §35, ал.3 от ЗИД на ЗПЗП/, с което е спазил установените в Наредбата специфични условия и ред за предоставяне на финансовата помощ, включително е мотивирал отказа за второ плащане и е постановил връщане на полученото първо плащане /финансова корекция по смисъла на чл.70, ал.1 ЗУСЕСИФ/ със съответните разпоредби от Наредба № 9/03.04.2008г. Мотивиран със съответните разпоредби от Наредба № 9/03.04.2008г. органът не само е спазил изискването за форма на

решението, но е издирил и приложимия за преценка на заявлението на жалбоподателя материален закон, поради което възражението за противоречието му със закона, мотивирано с неприложимост на Наредбата, като предпоставка за отмяната му в смисъла на чл. 146, т. 4 АПК е неоснователно. Следва да се посочи, че е необходимо да бъде правено разграничение между двете самостоятелни административни процедури, а именно: тази по Наредба № 9/2008 г. и тази по реда на ЗУСЕСИФ, като целта на всяка една от тях е да бъде възстановена правомерността на правоотношенията с предмет извършване на разходи, сертифицирани пред Европейската комисия, с оглед приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. Също така следва да се има предвид, че осъществяването на едната или другата от двете административни процедури, не зависи от волята и избора на административния орган, нито пък от желанието на бенефициента. Позоваването в административният акт на разпоредба на ЗУСЕСИФ, не съставлява съществен порок, налагащ отмяната му само на това основание, както сам ВАС е посочил в решението, повод за което е настоящето разглеждане на делото.

Преди издаване на решението за определяне на финансовата корекция ръководителят на Управляващия орган е длъжен да осигури възможност на бенефициера да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, писмени възражения по основателността и размера на корекцията. В настоящия случай жалбоподателя е уведомен за откритото производство и му е представена възможност за възражения от негова страна, във връзка основателността и размера на финансовата корекция. В конкретният случай при издаване на решението за налагане на финансова корекция, са спазени административнопроизводствените правила, като жалбоподателят е депозирал възражения, които са преценени като неоснователни при постановяването на оспореното решение. С оглед на това съдът счита, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при спазване на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност или отмяна.

В случая процедурата по заявлението за подпомагане, респ. постановеното възстановяване на цялата сума по полученото по чл.6, т.1 и отказът за извършване на второ плащане по чл. 6, т. 2, се води по реда на ЗПЗП във връзка с Наредба № 9/03.04.2008г., издадена на основание §35, ал.3 от ПЗР на ЗИД на ЗПЗП. В нормата на чл. 3, ал. 1 от Наредба № 9/03.04.2008 г. е дадена уредба, че безвъзмездната финансова помощ на проекти по мярка "Създаване на стопанства на млади фермери" по ПРСР

за периода 2007 - 2013 г., подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, **се предоставя за изпълнение на заложените в бизнес плана дейности, инвестиции и цели**, необходими за развитието на земеделското стопанство и допустими за подпомагане. Според чл.23б от Наредба № 9/03.04.2008г. преди подаване на заявката за второ плащане от ползвателя на помощта РА може да извършва проверка и анализ за установяване на фактическото съответствие с представения бизнес план по чл.13, и чл.14, ал. 1 и ал. 2 и одобрените от ДФЗ - РА последващи промени в него. Резултатите от извършваните проверки се вземат предвид за установяване на фактическото съответствие по чл. 9, ал.1, т.8 от Наредба № 9 и при обработката на заявките за второ плащане по чл. 2б.

Спорът между страните е по отношение на установените от административния орган обстоятелства, а именно дали е налице неизпълнение на инвестиции, основни дейности и цели предвидени за изпълнение на бизнес плана, в това число налице е изпълнение на предвидените за засаждане 24 дка орехи през третата година от изпълнение на Бизнес плана, който да са създадени в съответния период съобразно нормата на чл. 14г от Наредба №9 от 03.04.2008г. Съответно дали е налице установеното от административния орган, че размерът на стопанството на ползвателя е 4.02 ИЕ, формирани от 80 бр. пъдпъдъци и 1.0136ха орехи, което е съпоставено с първоначалния определен размер при кандидатстване от 4.26ИЕ и е установено намаление с 0.24 ИЕ. На следващо място дали е налице твърдяното нарушение на разпоредбата на чл. 29, ал. 4 от Наредба №9 от 03.04.2008 г., съответно т. 4.29 б. „к” от договора.

Производството в настоящия случай правилно е основано в чл.8, ал.1, т.1, т.2 и т.12 от Наредба № 9, според която разпоредба ползвателят на помощта възстановява цялата сума на полученото по чл. 6, т.1 плащане заедно със законната лихва към нея и не получава плащането по чл.6, т.2, в случаите когато бъде установено, неизпълнение на инвестиции, основни дейности и цели предвидени за изпълнение в договора, респ. бизнес плана /т.1/, икономическият размер на земеделското стопанство не се увеличил най-малко с 4,5 ИЕ към периода на проверка за изпълнението на бизнес-плана /т.2/ и е получил приоритет съгласно чл. 12а, ал. 1, т. 3 и не е представил на РА копие от договор за контрол по смисъла на чл. 18, ал. 3 от Закона за прилагане на Общите организации на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз (ЗПООПЗПЕС) с контролиращо лице, получило разрешение от министъра на земеделието и храните за осъществяване на контрол за спазване правилата на

биологичното производство по реда на чл. 19 и 20 ЗПООПЗПЕС, заедно с копие от сертификационно писмо от контролиращото лице, удостоверяващо, че е проведена най-малко първа инспекция, или копие от сертификат от контролиращо лице, удостоверяващ, че кандидатът е производител на продукт/и, сертифициран/и като биологичен/и.

При извършване на проверка на място в периода 08.06.2017г.-13.08.2017г. е установено неспазване на разпоредбите на т.4.4, б. „а“, „б“, и „з“ от договор № 14/112/09366/13.05.2014г., чл.8, ал.1, т.1, т.2 и т.12 от Наредба № 9 от 03.04.2008 г.

В случая бизнес плана на жалбоподателя по одобрения за подпомагане негов проект, съответно предмет на сключения договор, включва задължение за ползвателя началният икономически размер от 4,26 ИЕ на стопанството за отглеждане на орехи, да достигне след края на третата година от сключването на договора икономически размер от 12, 01 ИЕ.

Съгласно одобреният бизнес план на бенефициента, заложената за трета година от изпълнението цел е отглеждане на 3, 6 ха орехи. При извършена проверка е установено, че парцел с кадастр. № 55871-611-100 е засаден с 1, 0136 ха орехи. На място при проверка на площите, находящи се в [населено място], са установени изсъхнали дръвчета, необработена почва, като засаждането на дръвчетата не е извършено в срок, липсва поддръжка, като площите са пропаднали в следствие на неспазване на технологичните изисквания и необходимите агротехнически мероприятия за отглеждане на трайното насаждение.

От събраните по делото доказателства се установи, че при проверката на място на 17.08.2017г. земеделското стопанство на М. Г. А. не е установено в заявените имоти да се отглеждат предвидените за засаждане 24 дка орехи.

На първо място установеното по време на проверката от 08.06.-13.06.2017г. е налични засадени с орехи площи от 1,0136 ха и 80 броя пъдпъдъци, което от своя страна според проверяващите е 4,02 ИЕ, при първоначално определен размер на ИЕ при кандидатстване от 4,26 ИЕ. Т. е. същият не е увеличил земеделското стопанство с икономически размер не по-малко от 4,5 ИЕ, а дори същото е намалено с 0,24 ИЕ. До тези изводи е достигнало и вещото лице при извършената съдебно-счетоводна експертиза. За да се стигне до този извод е установено, че М. не е закупил и не е засаждал орехи в края на месец март и в началото на месец април 2017г. на имоти 06286.100.3, 06286.100.4, 06286.100.53, 06286.59.26 и 06286.60.5, каквото е твърдението му в писмо №01-222-6500/160 от 11.07.2017г. /и че същите са били откраднати/. На първо място бенефициентът не е уведомил своевременно ДФЗ за

извършеното засаждане през м. март/април и „липсата“ на фиданки през месец май 2017г., Г. не е уведомил за тези обстоятелства и при попълване и подписване на 13.06.2017г. на контролния лист от проверката на място. Няма издадена фактура и касов бон за извършена продажба на 27.03.2017г. на орехови фиданки от [фирма] на М. Г.. Отделно от това, от предоставените от фирма Е. Италия- клон България информация е видно, че към 18.07.2017г. отглежданите по биологичен път орехови насаждения са само 12,514 дка, както и през този период до 09.06.2017г. реално правно основание за ползване на горните имоти е имало юридическото лице [фирма].

Наистина М. Г. е представил в хода на административното производство, по време на проверката доказателства, касаещи закупуването на посадъчен материал- 235 бр. дръвчета орехи. От проверката на място е установено, че общата площ върху парцели 06286-100-003, 06286-100-004, 06286-100-005 и 06286-059-012 е 2,4174 ха и са засадени 235 броя дръвчета. В парцел 06286-060-005 от 0,169ха са засадени 18 броя дръвчета. Констатирано е, че предвидените 24 дка орехи през третата година са засадени след 09.06.2017г., т.е. след започване на проверката и в противоречие с разпоредбата на чл.14г от Наредбата. Съгласно цитираната разпоредба „Периодът за създаване на трайни насаждения е от 01 октомври до 14 април на стопанската година съгласно технологии за създаване и отглеждане на трайни насаждения“, периодът е конкретизиран и бенефициентът е бил длъжен да се съобрази с него. С оглед неизпълнението на задължението си по чл.14г от Наредбата правилно е констатирано, че не е налице засаждане на съответните площи, предвид технологиите за създаване и отглеждане на трайни насаждения. Независимо от това, ДФЗ е извършила повторна проверка през м.08.2017г., когато е констатирано, че на място се наблюдават изсъхнали дръвчета, не е извършена предпосадъчна обработка на почвата, дръвчетата не са засадени в оптималните срокове, не е прилагано напояване и орехите не се поддържат с необходимите агротехнически мероприятия, което е довело до загиване на растенията, поради което площите са пропаднали в резултат на неспазване на технологичните изисквания за създаване и отглеждане на трайни насаждения.

Контролният лист от извършената проверка на място представлява официален свидетелстващ документ, ползващ се с материална доказателствена сила, относно изложените факти, които съдържат и същата не се явява оборена.

В случая е без значение, че Г. е направил последващо засаждане през м.11.2017г.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав приема, че изцяло са налице фактическите и правни основания, изложени и посочени от административния орган по чл.8, ал.1, т.1 и т.2 от Наредба №9, за постановяване възстановяването на цялата сума по полученото плащане по чл. 6, т. 1 от Наредба № 9, ведно със законните лихви към същата, от страна на ползвателя на помощта и отказ за получаване на плащането по чл.6, т.2 от наредбата.

От представените от ответника писмени доказателства по преписката се установи, че в имота ползван от М. А. Г., съвпада с имота, обект на извършената на 17.08.2017г. теренна проверка на място. Следва, че именно това е площта на стопанството, което има отношение към изводите за неговия икономически размер, изразен в икономически единици. Икономическият размер на стопанството е размерът на земеделското стопанство, изразен в икономически единици (ИЕ) (§ 1, т. 3 от ДР на Наредба № 9/03.04.2008 г.), като ИЕ представлява коефициент, който се получава, като общата стандартна разлика (О.) на стопанството се раздели на левовата равностойност на 1 200 евро. Една ИЕ е равна на левовата равностойност на 1 200 евро (§ 1, т. 4 от ДР на Наредба № 9/03.04.2008 г.) Съответно стандарта разлика (СР) е коефициент, който се изчислява за отделна култура или категория животно и се получава, като от стойността на продукцията в левове от 1 дка и/или едно животно се извадят част от преките разходи (§ 1, т. 5 от ДР на Наредба № 9/03.04.2008 г.), а обща стандартна разлика на стопанството е сумата в левове от стандартните разлики на отглежданите в стопанството култури и/или животни (§1, т.6 от Наредба № 9/03.04.2008г.). В този смисъл към момента на проверката в имотите с индентификатор по КК № 06286.100; 06286.100.4; 06286.100.5 и 06286.59.26 с обща площ 3.3805 ха. общият икономически размер на земеделското стопанство на ползвателя Г., който следва да е не по-малко от 4, 5 ИЕ. е изчислено на 0. 00 ИЕ, поради неустановяване към 17.08.2017г. на отглеждани в това стопанство орехи. Предвид изложените съображения, доколкото предоставянето на финансовата помощ по чл. 6 от Наредба № 9/03.04.2008 г. е обусловено включително от увеличение на земеделското стопанството спрямо първоначалния размер съгласно до годината избрана за проверка на изпълнението на бизнес плана, то установяването на обратното, логично е предвидено като основание за неполучаване на безвъзмездна финансова помощ от страна на ползвателя. По делото еднозначно се установи, след преценка на събраната доказателствена съвкупност, че възраженията на жалбоподателя са неоснователни. Н. от страна на ползвателя след края на третата година от сключването на договора на икономически размер от

12,01 ИЕ на земеделското стопанство за отглеждане на орехи, за което е получена безвъзмездна финансова помощ, а включително дори неподдържането на началния заявен икономически размер от 4,26 ИЕ е основание по чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредба № 9/03.04.2008г. за възстановяване на цялата сума, получена при плащането по чл. 6, т. 1 от Наредба № 9.03.04. 2008 г., заедно със законната лихва, както е и основание ползвателят да не получи плащането по чл. 6, т. 2 от Наредба № 9.03.04. 2008 г., в който смисъл е и уговорката по т.4.4, б.“б“ от Договор №№ 14/112/09366/13.05.2014г.

М. Г. има договор ВЮ 367/08.07.2015г. с „Е. Италия-клон България“ за контрол и сертификация в биологичното земеделие, в качеството ѝ на сертифициращ орган. От подадените данни от сертифициращата фирма безспорно се установи, че е извършена инспекция на 18.07.2017г., като е проверен само имот с площ от 1,2514 ха в землището на [населено място]. На сертифициращия орган не са представени документи- формуляр, придружени с доказателства за добавените площи в землището на [населено място], поради което са приели, че тази площ е с незасадени орехови дръвчета. Именно с оглед на това обстоятелство е налице основанието на т.12 от ал.1 на чл.8 от Наредбата.

Отдел Р. към ОД С. на ДФЗ е извършена проверка по време на изпълнение на бизнес плана между първо и второ плащане. От извършената проверка в регистъра на НОИ, във връзка с изпълнение на договорни и нормативни задължения е установено, че М. А. Г. е бил в трудово правоотношение на пълно работно време с [фирма], ЕИК[ЕИК] в периода от 03.10.2016г. до 01.04.2017г. и със ЗП Б. Н. Б. от м.01.2017г. до м.03.2017г. Тези факти не са оборени нито пред административния орган, нито в съдебното производство по оспорване на Решението за отказ от второ плащане и налагане на финансова корекция.

В случая констатираното от административния орган, правилно е квалифицирано като нарушение на разпоредбата на чл.29, ал.4 от Наредбата, възпроизведен в т.4.29 от Договор № 14/112/09366 от 13.05.2014г.

По изложените съображения, съдът приема, че обжалваното Решение №14/112/09366/3/01/04/01 от 12.07.2018г. за налагане на финансова корекция, издадено от Директора на Областна дирекция на ДФЗ-С. е законосъобразно, издадено в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, като при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и същото е съобразено и с целта на закона, т. е. по отношение на същото не е налице, което и да е отменително основание по чл.146 от АПК, поради

което и жалбата на М. А. Г. се явява неоснователна и недоказана и като такава, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, съдът намира за основателна претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, както за разглеждане на делото пред АССГ, така и за касационната инстанция, но до размера на минимално предвидения от наредбата, както и направените разноски за възнаграждение за вещо лице и държавна такса. Съдът намира, че жалбоподателят следва на основание чл.78, ал.8 от ГПК вр. чл.37 от ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в минимално определения размер от 100,00 лв. за адм.дело № 10663/20г. на АССГ, 100.00 лева за касационното обжалване, 100,00 лв. направени разноски за вещо лице и държавна такса за касационно обжалване в размер на 391,14 лв.

Водим от гореизложеното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. Г., подадена чрез пълномощника му адв. Б., срещу Решение № 14/112/ 09366/3/01/04/01 от 12.07.2018г. за налагане на финансова корекция, издадено от Директора на Областна Дирекция Държавен фонд “Земеделие” - С. област.

ОСЪЖДА М. А. Г. от [населено място], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ сумата от 691,14 лева. представляваща юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лева за първа инстанция по а.д. № 10663/20г. по описа на АССГ, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лева за касационна инстанция по а.д.№ 12269/2019г. на ВАС и направените разноски за вещо лице – 100 лева и държавна такса за касационно обжалване в размер на 391,14 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в 14 /четирнадесет/-дневен срок от съобщаването или връчването му на страните.

СЪДИЯ:

